

FELEDÉKENY ZENÉSZEK FELEJTETTETLEN ESETEI

Az ünnepezt japán csellista, Yo-Yo Ma, aki több száz zene-művet képes megjegyezni, néha rendkívül feledékeny tudott lenni. Mint például, amikor a 2,5 millió dolláros csellóját egy taxiban hagyta a Carnegie Hallban tartott koncertje után. (Aztán persze visszakarta...)

Egy este az egyik koncertjén a lengyel származású zongorista, Josef Casimir Hofmann zavarodott kifejezéssel az arcán ült le a zongora elé. A közönség egyre nagyobb rémülettel várt. Végül Hofmann lehajolt az egyik hölgyhöz, aki a nézőtér első sorában ült, és odasúgta neki:

a

- Kérem, hölgyem, megnézhetném a műsorfüzetét? Elfelejtettem, mi az első darab.

Történt egyszer, hogy Sir Thomas Beecham, a Londoni Filharmonikusok karmestere egy szalonda előcsarnokában összefutott egy előkelő hölgygel. Bár nem emlékezett a nevére, tudta, hogy ismeri valahonnan. Amikor beszédbe elegyedett vele, halványan felötlött benne, hogy a hölgynek van

egy bátyja. Remélve, hogy így támpontot kaphat a nő személyazonosságához, megkérdezte, hogy van a bátyja, és hogy még mindig ugyanaz-e a munkája.

- Ó, remekül van – mondta Mária hercegnő VI. Györgyről, - és még mindig király.

Franz Schubert barátai megdöbbenek, amikor a zeneszerző néha nem emlékezett rá, mit alkotott. Egy nap a tenor, Vogl elénekelt Schubert egyik dalát, és amikor befejezte, Schubert felkiáltott:

- Ez nem is rossz! Ki írta?

Ulysses S. Grant elnöknek nem volt zenei hallása, és képtelen volt emlékezni a dallamokra. Amikor egy este valaki megkérdezte tőle, élvezett-e egy bizonyos koncertet, azt felelte:

- Hogy élveztem volna? Mindössze két dallamot ismerek. Az egyik a „János bácsi a csatában”, a másik pedig nem ez.

A római Operában Puccini Turandot-jának díszletében volt egy kis patak, amin egy apró kínai híd ívelt át. A patak egyik oldalán állt Carlos Gasparini, a tenor, aki Kalaf herceg szerepét játszotta, a másikon pedig a Turandot hercegnő szerepét éneklő szoprán. Amikor a hercegnő felkiáltott: „A nevem Szerelem!”, a férfinak át kellett volna rohannia a hídon a hercegnő karjaiba, ám megfélemedezett erről, helyette megpróbált átugrani a patak felett, de megbotlott és beleesett.

A nagy karmester, Arturo Toscanini gyakran együtt énekelt a zenekarpróbakon, sokszor észre sem vette. Egyszer egy kosztümös próbán olyan hangosan énekelt, hogy túlharsogta a hangszereket. Hirtelen letotta a zenekart.

- Az ég szerelmére! – csattant fel. – Ki énekel?

ral a
állí-

Bono, a U2 rockegyüttes énekese gyakran veszít el dolgokat, a kulcsaitól kezdve a pénzén át a zoknijáig. Ám ezek csak a leg csekélyebb következményei feledékenységének.

1981-ben az October című album felvétele előtt az énekes nem találta sehol a dalok szövegét, így újakat kellett írnia a stúdióban. Az eredeti dalszövegek 24 évvel később kerültek elő.

Fritz Kreisler, a bécsi születésű hegedűművész és zeneszerző egy nap ráérősen sétálgatott a barátjával New Yorkban. Amikor elhaladtak egy halbolt előtt, Kreisler a halakra pillantva hirtelen megtorpant.

- Egek! – kiáltotta. – Erről jut eszembe, most egy koncerten kellene játszanom! A sorokba rendezett, tágra nyílt szemmel bámuló halak a közönségre emlékeztették.

Hans Hotter basszus-bariton énekes, aki éppen leghíresebb szerepét, Wotan-t játszotta Wagner: A walkür című operájában, egy este épp nagyszabású belépőjére készült a harmadik felvonásban. Szórakozottan megragadta köpenyét az öltözőben, vállára vetette, és kivonult a színpadra,

mire a közönség soraiból kuncogás hallatszott. A köpeny hátából előmeredt a vállfa, amin lógott. Ami tovább rontotta a helyzetet: a vállfa rózsaszín volt és szivacsos

